

Piano

Michal Horáček

Sv. Sebastian

Michael Kocáb
doprovod Jeroným Klimeš

Zpěv

$\text{♩} = 100$

P.

F F5/ B5 F5/ As5 F5/ Des5

Z

5

F Bm maj7 (A+) Bm7/G_(Bm) Bm/C

alternativní akordy v závorce jsou pro kytaru

1. Ží zni-vě pil, pak blá-to si smý - val, když k lou-ži se schýb'. Jen - že
2. Se-bas-ti - án hle mu-čed-ník prav - dy, co stá - le ved' svou. To's to
3. mezihra
4. zra-ně ní mám to ne-hodlám pop říť, on s ú-směvem dí. Co však

F Bm maj7 Bm7/G Bm/C 2

P.

Ží-zni-vě pil, pak blá-to si smý - val, když k lou-ži se schýb'. Jen - že

f fz fz fz fz

Z

9

F Dm7 Am 4. & 2. C

ne - smyl si krev. Ta prý-šti-la z-rá - ny. Z bo-ku chvěl se šíp Z bo-ku
do - pra-co-val, že's o-pra-vo-val bliž-ní, kte - ři lžou. Jo,
zmů - že šíp? Když máš jed nou prav - du, čer-páš sí - lu z ní - Be-reš

F Dm Am C

P.

ne - smyl si krev. Ta prý-šti-la z-rá - ny. Z bo-ku chvěl se Z bo-ku

fz fz fz fz fz

13

Z

Dm Bm maj7 (A+) F Am

čou - hal šíp, jak vo - do - rov - ný vy - křič - ník. Tak po - ví - dám: Ty
 li - di lžou. Nic ne - na - dě - láš. Tu holt kdo prav dě přál, ten
 sí - lu z ní a ne - pod - lé - háš ná - si - lí. Kdo prav dě přál, ten

P.

čou - hal šíp, jak vo - do - rov - ný vy - křič - ník. Tak po - ví - dám: Ty

fz fz fz fz

17

Z

Bm maj7 (A+) 1Bm/C F 2Bm/G

musíš být ten Se bas - ti - án. 2. Jsi co světsvětem
 kr - vá - cel, zví - tě - zil, 3. Pár

P.

musíš být ten Se bas - ti - án. Co světsvětem

fz fz fz fz fz

22

Z

F/C

stál

P.

stál

fz

24

Z

Dm Em F

Jsi pl-ný ran, jak ve sme-tí-džbán, Jsi ře - še - tem šrá - mů a
 Jsi pl-ný ran, jak se - su - tá stráň, ne - chceš mi dou - fám teď
 Jsem pl-ný ran, jak pra - sta - rý džbán, jsem ře - še - tem šrá - mů a
 Jsem pl-ný ran, já Se - bas - ti - án, přes - to chci váž - ně ti

P.

DMS orchestrem hrát o oktávu výš Em F

27

Z

B B/G To Coda 1 Bm/C F

děr. O-běť zvů - le, lži a báz - ně o - ko - lí.
 říct, že tě zá - sah ší - pu
 děr. Věč - ně bý - vám ter - čem lá - ní o - ko - 3.
 říct, že mě zá - sah ší - pu

P.

B Bmaj7/G Bm/C F

32

Z

2. Bm/C F D.S. Bm/C F

záš - ti ne bo - lí? záš - ti ne bo - lí?
 záš - ti ne bo - lí. záš - ti ne bo - lí.
 Bm/C F F F

P.

Bm/C

1. Žízlivě pil, pak bláto si smýval, když k louži se shýb'. Jenže nesmyl si krev, ta prýštila z rány, v boku chvěl se šíp. Z boku čouhal šíp jak vodorovný vykřičník. Tak povídám: Ty musíš být ten Sebastián.
2. Jsi Sebastián, hle mučedník pravdy, co stále ved' svou. To's to dopracoval, že's opravoval bližní, kteří lžou. Jo, lidi lžou. Nic nenaděleš. Tu holt, kdo pravdě přál, ten krvácel, co svět světem stál.
R 1: Jsi plný ran, jak ve smeti džbán, jsi řešetem šrámu a děr. Oběť zvůle, lži a bázně okolí. Jsi plný ran, sesutá stráň, nechceš mi doufám teď říct, že tě zásah šípu zášti nebolí.
3. Pár zranění mám, to nehodlám popřít, on s úsměvem dí. Co však zmůže šíp, když máš jednu pravdu, čerpáš víru z ní. Bereš sílu z ní a nepodléháš násilí. Kdo pravdě přál, ten zvítězil, co svět světem stál.
R 2: Jsem plný ran, jak prastarý džbán, jsem řešetem šrámu a děr. Věčně bývám terčem lání okolí. Jsem plný ran, já Sebastián, přesto chci vážně ti říct, že mě zásah šípu zášti nebolí.
4. Co svět světem stál, mně nechyběl smích...

Z

P.

8

8